

Jednoho rána se v džungli probudil tygr a oznámil své družce, že je králem zvířat.

„Králem zvířat je Leo, lev,“ řekla.

„Potřebujeme změnu,“ prohlásil tygr. „Všechna zvířata volají po změně.“

Tygřice poslouchala, ale žádné volání neslyšela, ledaže ji volala tygřata.

„Až vyjde měsíc, budu králem zvířat,“ pokračoval tygr. „Bude to na mou počest žlutý měsíc s černými pruhy.“

„No jo, určitě,“ ucedila pochybovačně tygřice a odcházela podívat se na mláďata, z nichž jednomu, byl to tygřík a byl velmi podobný otci, se zdálo, že má v tlapě trn.

Tygr se pomalu plížil džunglí, až se připlížil ke lvímu brlohu. „Vylez ven,“ zařval, „a pozdrav krále zvířat! Král je mrtvý, ať žije král!“

V brlohu probudila lvice svého druha. „Přišel za tebou na návštěvu král,“ šťouchla do něj.

„Který král?“ zeptal se lev rozespale.

„Král zvířat,“ odpověděla.

„Já jsem přeci král zvířat,“ zařval Leo a vyrazil z brlohu hájit svou korunu proti novému nápadníku trůnu.

Byl to lýtý boj a trval až do západu slunce. Přidala se všechna zvířata z džungle, některá na stranu tygra, jiná na stranu lva. Všechna zvířata od mravenečnicka až po zebra se zúčastnila zápasu o svržení lva anebo vyhnání tygra a některá vůbec nevěděla, zač bojují, a některá bojovala pro obě strany a některá pro toho, kdo byl nejbližší, a některá vůbec jen pro to, aby bojovala.

„Za co bojujeme?“ zeptal se kdosi mravenečnicka.

„Za starý řád,“ odpověděl mravenečník.

„Za co umíráme?“ zeptal se kdosi zebry.

„Za nový řád,“ řekla zebra.

Když vyšel měsíc, celý rudý a skoro v úplňku, svítil do džungle, v které se nic nepohnulo a kde jenom papoušci maka a kakadu vřeštěli hrůzou. Všechna zvířata byla mrtvá, jen tygr zůstal naživu, ale i jeho dny byly sečteny a jeho času pozvolna ubývalo. Byl vládcem všeho, co mohl přehlédnout, ale to už zřejmě nic neznamenalo.

(J. Thurber, Filozof & ústřice)

1. Doplň do veršů správná slova z nabídky.

šťěstí, žít líně, vyhánění, pavučiny, každý čeká, stíznosti, včela, jde s nimi, poklady, těžké žít

Včela a mouchy

Vyprávěly dvě mouchy v úzkém kroužku,

že emigrují navždy do ciziny,

a přemlouvaly včelu, ať

Slyšely prý jen chválu od papoušků

na cizí poměry a blahobyť.

A doma pro ně je tak

Pořád jim někdo ubližuje, křivdí,

nemají nikde zastání,

pořád je někdo

A vůbec nejhorší jsou lidi.

Ti bohatí jsou do jednoho skoupí

a tak nepřející,

že schovávají jídlo pod

A chudáci, ti nejsou jiní.

U nich ve světnici

pavouci zase předou

„Tak šťastnou cestu!“ popřála jim

„Já nevím, proč bych s vámi letět měla,

na domov nemám žádné

Mě všechny květy rády pohostí

a nenaříkám ani na člověka.

Leťte, když myslíte, že na vás

Kdo ale doma vlastní práci nectí

a myslí si, že bude dál

ten neudělá nikde žádné

a skončí zase jenom v pavučině.“

Snad v cizí zemi jako host

vzbuzuje lenoch menší pozornost.

Kdo doma si však dobyl úctu prací,

pod rodnou střechu vždycky rád se vrací.

(přeložila Hana Vrbová)

2. Děj bajky převyprávěj vlastními slovy.

.....

.....

.....

.....

3. Z následujících přísloví zakroužkuj ta, která vyjadřují ponaučení z uvedené bajky.

a) Kdo neseje, ten nesklízí.

b) Kdo chce víc, nemá nic.

c) Bez práce nejsou koláče.

d) Zadarmo ani kuře nehrabe.

e) Všude dobře, doma nejlíp.

f) Komu se nelení, tomu se zelení.

4. Zvířata v bajkách jednají a chovají se jako lidé. V textu podtrhni čtyři takové příklady.

5. Jaké vlastnosti autor přisoudil zvířatům v této bajce? K mouchám i včelám přiřaď alespoň jedno další zvíře, kterému je některá z jejich vlastností také přisuzována.

mouchy –

včely –